

La doctora de Brest

Títol original: *La fille de Brest* **Direcció:** Emmanuelle Bercot **Guió:** Emmanuelle Bercot, Séverine Bosschem, Romain Compingt, Irène Frachon
País: França **Durada:** 128 min **Any:** 2016 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Sidse Babett Knudsen, Benoît Magimel, Charlotte Laemmel, Isabelle De Hertogh, Lara Neumann, Philippe Uchan, Patrick Ligardes, Olivier Pasquier, Gustave Kervern, Myriam Azencot, Pablo Pauly, Eddie Chignara, Raphael Ferret, Christophe Meynet, Gilles Treton, Garance Mazurek **Música:** Martin Wheeler, Bloum **Fotografia:** Guillaume Schiffman **Distribuïdora:** Caramel Films **Estrena a Espanya:** 18/11/2016
No recomanada per a menors de 12 anys, distintiu especialment recomanada per al foment de la igualtat de gènere
Doblada en castellà i versió original subtitulada en castellà

SINOPSI

França, 2010. En un hospital a Brest, Irène Frachon (Sidse Babett Knudsen), una metgessa de províncies, descobreix una relació directa entre una sèrie de morts sospitoses i un medicament conegut com el Mediator, que es comercialitzava des de feia més de 30 anys. Després d'aquest descobriment, la doctora emprendre una lluita en solitari contra la multinacional farmacèutica que comercialitzava aquest medicament, i també contra el mateix sistema de salut francès, amb l'objectiu de destapar la veritat sobre aquest medicament que va arribar a matar centenars de pacients. (Sensacine.com)

CRÍTICA

Sola davant el verí

La superlativa Sidse Babett Knudsen és ànima, llum i, sobretot, nervi d'una pel·lícula que somia en Loach

L'alteració del jurament hipocràtic pot respondre a la necessitat de posar en quarantena, després de conscienciosa reflexió ètica, el llast de vells límits morals -"M'abstindré d'aplicar a les dones pessaris abortius"- o a l'escassa resistència davant el constant setge d'un present medul·larment amoral: en aquest últim cas encaixen els qui, en connivència amb una generosa indústria farmacèutica més preocupada per l'augment de beneficis que pel descens del dolor, obliden això de "mai donaré a ningú medicament mortal".

La pneumòloga de la localitat bretona de Brest Irène Frachon va tenir clar que l'element central del jurament no era altre que el pacient: l'única figura a la qual una professional de la medicina hauria de rendir comptes. Quan, el 2007, Frachon va intuir una relació causa-efecte entre l'administració d'un medicament contra la diabetis i el diagnòstic d'una sèrie de letals valvulopaties, la seva íntima convicció ètica es va convertir en la sustentació d'una obsessiva gesta personal que, després d'un tens pols amb les instàncies del poder farmacèutic i la censura del títol del seu llibre *Mediator 150 mg: Combien de morts?*, va culminar amb la retirada del letal fàrmac.

El llibre és el punt de partida de **La doctora de Brest**, cinquè llargmetratge dirigit per Emmanuelle Bercot. La descarnada visceralitat que caracteritza els seus treballs com a actriu -aquí hi ha el record de la recent *Mi amor* (2015), de Maiwee- troba el seu correlat, en la seva tasca com a directora, en l'estratègia de mimetitzar, a través d'una posada en escena exaltada i potser excessivament dinàmica, l'expressivitat de la seva protagonista: una superlativa Sidse Babett Knudsen que és ànima, llum i sobretot, nervi d'una pel·lícula que somia en Loach, però segueix motlles més propers a un cinema compromès americà teledirigit cap a la victòria moral de la seva heroïna.

Jordi Costa – Elpais.com